

Sygnatura akt III U 1254/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Konin, dnia 31 marca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Koninie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia – **SO Elżbieta Majewska**

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Alina Darul

przy udziale

po rozpoznaniu w dniu 21 marca 2014 r. w Koninie

sprawy **E. J.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P.**

o emeryturę

na skutek odwołania E. J.

od decyzji **Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P.**

z dnia 23.10.2013r. znak: (...)

1. O d d a l a o d w o ł a n i e.

2. Zasądza od odwołującego na rzecz organu rentowego kwotę 60 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt III U 1254 / 13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 23 października 2013 r. znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P. odmówił E. J. przyznania emerytury. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy stwierdził, iż wnioskodawca nie spełnił przesłanek do nabycia emerytury bowiem do dnia 1.01.1999 r. nie udowodnił co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Na podstawie dowodów dołączonych do wniosku ZUS przyjął za udowodnione na dzień 1 .01.1999 r. okresy składkowe i nieskładkowe w wymiarze 29 lat, 5 miesięcy i 4 dni, w tym staż pracy w szczególnych warunkach wynoszący 13 lat i 12 dni. Zakład nie uznał okresu zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) K. – Zakład Produkcji (...) od 31.12.1977 r. do 1.01.1991 bowiem okres pracy w szczególnych warunkach nie może być w postępowaniu przed organem rentowym udowodniony zeznaniami świadków.

Z powyższą decyzją nie zgodził się E. J. wnosząc odwołanie. W odwołaniu ubezpieczony domagał się zmiany decyzji i przyznania emerytury wywodząc, że spełnia wszystkie przesłanki niezbędne do nabycia tego prawa. Zdaniem odwołującego niemal cały okres jego zatrudnienia można zaliczyć jako pracę w szczególnych warunkach wymienioną w wykazie A dział XIV poz. 12 ponieważ w tym czasie pracował jako spawacz.

Organ rentowy wniosł o oddalenie odwołania powołując się na argumenty podniesione wcześniej w zaskarżonych decyzjach.

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Koninie ustalił i zważył, co następuje:

Wnioskodawca **E. J.**, urodzony (...), złożył w dniu 12.04.2010 r. wniosek w organie rentowym o przyznanie prawa do emerytury. We wniosku zaznaczył, że nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego i pozostaje nadal w stosunku pracy. Do wniosku ubezpieczony dołączył dokumenty potwierdzające okresy zatrudnienia, z których wynika, że w okresie od 1.07.1969 r. do 30.07.1977 r. był zatrudniony w (...)S.A. w K., a od 4.08.1977 r. do chwili składania wniosku pozostaje w zatrudnieniu w (...) S.A. w K.. Ponadto wnioskodawca dołączył świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach :

- z dnia 10.11.2009 r. wystawione przez (...) S.A. w K., w którym stwierdzono, że E. J. był tam zatrudniony w okresie od 1.07.1969 r. do 30.07.1977 r. i w tym czasie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace : ślusarz – prace wykonywane w bezpośrednim sąsiedztwie stanowisk spawalniczych wymienione w wykazie A dział XIV poz. 12.,

- z dnia 1.04.2010 r. wystawione przez (...) S.A. w K., w którym potwierdzono, że E. J. jest zatrudniony w tym zakładzie od 4.08.1977 r. do chwili obecnej, a w okresach **od 15.07.1985 r. do 6.08.1985 r.** stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace przy montażu konstrukcji metalowych na wysokości – wykaz A, dział V, poz. 5 pkt 1 na stanowisku montera urządzeń i konstrukcji metalowych na wysokości,

- z dnia 22.01.2010 r. wystawione przez (...) S.A. w K., w którym potwierdzono, że E. J. jest zatrudniony w tym zakładzie od 4.08.1977 r. do chwili obecnej, a w okresach **od 05.05.1986 r. do 22.02.1988 r.** stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace przy montażu konstrukcji metalowych na wysokości – wykaz A, dział V, poz. 5 pkt 1 na stanowisku montera urządzeń i konstrukcji metalowych na wysokości,

- z dnia 22.01.2010 r. wystawione przez (...) S.A. w K., w którym potwierdzono, że E. J. jest zatrudniony w tym zakładzie od 4.08.1977 r. do chwili obecnej, a w okresach **od 01.12.1990 r. do 31.12.1993 r.** stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace przy spawaniu gazowym i elektrycznym - wykaz A, dział XIV, poz. 12 pkt 1 na stanowisku spawacza elektrycznego i gazowego.

Ponadto wnioskodawca dołączył do wniosku pisemne zeznania świadków L. Z. i F. K. (1), w którym potwierdzili, że ubezpieczony był zatrudniony jako spawacz.

Na podstawie dołączonych do wniosku dokumentów organ rentowy uznał za udokumentowany do dnia 1.01.1999 r. okres składkowy w wymiarze 29 lat, 3 miesiące i 29 dni oraz okresy nieskładkowe w wymiarze 1 miesiąc 5 dni. Natomiast staż pracy w szczególnych warunkach został udokumentowany w wymiarze 13 lat i 12 dni.

Decyzją z dnia 12.05.2010 r. ZUS II Oddział w P. odmówił wnioskodawcy przyznania emerytury bowiem do dnia 1.01.1999 r. nie udowodnił co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Powyższa decyzja jest prawomocna bowiem ubezpieczony wycofał wniesione odwołanie, a Sąd Okręgowy w Koninie postanowieniem z dnia 2.11.2010 r. sygn. akt III U 482/10 umorzył postępowanie.

W dniu 19.04.2011 r. E. J. ponownie złożył w organie rentowym wniosek o emeryturę dołączając kolejne zeznania świadków J. K. i J. S. (1). Decyzją z dnia 13 maja 2011 r. organ rentowy odmówił wnioskodawcy przyznania emerytury powołując się na argumenty podniesione wcześniej w poprzedniej decyzji oraz wskazując, że wnioskodawca nadal pozostaje w stosunku pracy. Z powyższą decyzją nie zgodził się ubezpieczony i wniosł od niej odwołanie do Sądu. Sąd Okręgowy w Koninie wyrokiem z dnia 11 lipca 2011 r. sygn. akt III U 454/11 oddalił odwołanie od decyzji z dnia 13.05.2011 r. Sąd Okręgowy wyjaśnił w uzasadnieniu, że warunkiem ubiegania się i nabycia prawa do emerytury na podstawie art. 184 ustawy emerytalnej jest rozwiązanie stosunku pracy w przypadku ubezpieczonego będącego pracownikiem , a skoro wnioskodawca nie spełnił tego warunku to rozważanie kwestii wykonywania pracy w szczególnych warunkach było bezprzedmiotowe. Powyższy wyrok jest prawomocny.

W dniu 4.10.2013 r. E. J. złożył kolejny wniosek o przyznanie emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach. Wnioskodawca stwierdził, że przyczyną, dla której odmówiono mu emerytury był fakt, że nie rozwiązał stosunku pracy. Obecnie od dnia 10.09.2013 r. ma rozwiązany stosunek pracy i przyznano mu rentę dlatego ponawia wniosek wnosząc o uwzględnienie złożonych już wcześniej dokumentów.

Po ponownym rozpoznaniu wniosku organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję.

W przedmiotowej sprawie sporna była okoliczność czy i w jakich okresach wnioskodawca wykonywał pracę w szczególnych warunkach w okresie zatrudnienia w (...) S.A. w K. i czy łącznie z okresami uwzględnionymi w postępowaniu przed organem rentowym posiada do dnia 1.01.1999 r. wymagane okresy pracy w szczególnych warunkach wynoszące co najmniej 15 lat.

Na podstawie przeprowadzonego postępowania dowodowego Sąd ustalił, że E. J. podjął pracę w Przedsiębiorstwie (...) K. od dnia 4 sierpnia 1977 r. Odwołujący został zatrudniony w Zakładzie Produkcji (...) w G. na stanowisku monter konstrukcji metalowych, w pełnym wymiarze czasu pracy. Zakład ten zajmował się produkcją elementów metalowych potrzebnych do budowy elektrowni, innych obiektów przemysłowych, między innymi produkowano tam słupy energetyczne, rozdzielnie, wysięgniki, elementy szaf, kontenery. Praca ta odbywała się w warunkach warsztatowych, nie była wykonywana na wysokości. Do obowiązków montera konstrukcji metalowych należało przygotowanie materiału do montażu, wśród tych prac przygotowawczych było m.in. trasowanie materiału (zaznaczenie linii przygotowujących do wycięcia zgodnie z dokumentacją), cięcie poszczególnych elementów na prasie, pilowanie, szlifowanie elementów, wiercenie i gwintowanie. Następnie tak przygotowane elementy monter „heftował” tzn. spawał je punktowo, a dopiero na końcu, kiedy elementy konstrukcji były zespolone zgodnie z dokumentacją, wykonywane było spawanie. Jeśli pracownik zatrudniony na stanowisku montera posiadał uprawnienia spawalnicze to przygotowany przez siebie materiał spawał. Odwołujący pracował na stanowisku montera konstrukcji metalowych i wykonywał wszystkie prace przewidziane dla pracownika na tym stanowisku, ponieważ posiadał od lipca 1978 r. uprawnienia spawalnicze (kurs podstawowy spawania łukowego) to również wykonywał prace polegające na spawaniu elektrycznym. Nie wykonywał jednak wyłącznie prac spawalniczych stale i w pełnym wymiarze czasu pracy bowiem do jego obowiązków należało także przygotowanie materiału do spawania. Wnioskodawca pracował na stanowisku montera konstrukcji metalowych na warsztatach w G. do 14.07.1985 r. Od dnia 15 lipca 1985 r. do dnia 2.08.1985 r. odwołujący wykonywał prace na budowie eksportowej w (...) i wówczas pracował przy montażu konstrukcji metalowych na wysokości. W okresie od 5.08.1985 r. do 6.08.1985 r. korzystał z urlopu dewizowego. Po powrocie do kraju odwołujący od dnia 7.08.1985 r. nadal wykonywał pracę na stanowisku montera w warsztatach w G., a zakres jego obowiązków nie uległ zmianie. Ponownie odwołujący został skierowany na budowę eksportową w (...)w okresie od 5.05.1986 r. i pracę tam wykonywał do dnia 20.12.1987 r., z tym, że z tytułu nadpracowanych godzin zaliczono mu zatrudnienie do dnia 2.02.1988 r., od dnia 2.01.1988 r. do 22.02.1988 r. pracownik korzystał z urlopu dewizowego i podjął pracę w dotychczasowym zakładzie od dnia 23.02.1988 r. Odwołujący ponownie został zatrudniony na stanowisku montera konstrukcji metalowych w (...)G. i wykonywał takie same obowiązki jak poprzednio tj. zajmował się montażem konstrukcji metalowych na poziomie o. W okresie od 8.10.1990 r. do 31.10.1990 r. pracownik korzystał z urlopu bezpłatnego.

Od dnia 1 grudnia 1990 r. powierzono odwołującemu stanowisko spawacza. Wówczas wnioskodawca zajmował się wyłącznie wykonywaniem prac spawalniczych przy wykonywaniu konstrukcji metalowych. Na tym stanowisku był on zatrudniony do dnia 31.12.1993 r. Z dniem 3.01.1994 r. powierzono wnioskodawcy ponownie stanowisko montera konstrukcji metalowych i pracę na tym stanowisku wykonywał do dnia 31.07.1997 r.

Z dniem 1.08.1997 r. wnioskodawca był zatrudniony na stanowisku ślusarza i pełnił obowiązki brygadzysty. Wówczas do jego obowiązków należało nadzorowanie pracy podległych pracowników brygady, przekazywanie zadań, rozliczanie wykonywanej pracy oraz raportowanie kierownictwu. W okresie od 3.11.1998 r. E. J. został oddelegowany do pracy w prototypowni oddziałowej.

Odwołujący był zatrudniony w firmie (...)S.A. w K. do dnia 9.09.2013 r. Pracodawca wystawił mu świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach tylko za okres pracy na budowie eksportowej w (...) oraz za okres wykonywania pracy na stanowisku spawacza. Ubezpieczony zwracał się do pracodawcy o wystawienie także takiego świadectwa za pozostały okres zatrudnienia w szczególności od 4.08.1977 r. do 30.11.1990 r. jednak pracodawca odmówił wskazując, że w aktach osobowych brak jest danych potwierdzających, że w tym czasie pracownik stale i w pełnym wymiarze czasu wykonywał prace spawalnicze.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach ZUS, w aktach osobowych odwołującego z okresu zatrudnienia w (...) S.A. K., częściowo na podstawie zeznań świadków F. K. (1), L. Z., J. S. (2), a także częściowo zeznań odwołującego.

W ocenie Sądu treść dokumentów nie budziła wątpliwości co do ich zgodności z rzeczywistym przebiegiem zatrudnienia odwołującego w spornych okresach. Dokumenty znajdujące się w aktach osobowych takie jak umowa o pracę, angaże były sporządzane na bieżąco przez odpowiednie służby pracownicze, są opatrzone pieczętą zakładu oraz pieczętą imienną i podpisem osoby upoważnionej, zawierają informacje o zajmowanym przez pracownika stanowisku i zmianach w tym zakresie. Zdaniem Sądu brak jest wystarczających podstaw by kwestionować prawidłowość tych dokumentów, a w szczególności ich wiarygodności nie mogą skutecznie podważać zeznania świadków bowiem z uwagi na znaczny upływ czasu świadkowie mogą wiele szczegółów nie pamiętać, a pamiętane przez świadków okoliczności mogą mieć charakter wybiórczy tym bardziej kiedy dotyczą osoby trzecich.

Z dokumentów dotyczących zatrudnienia w (...) S.A. wynika jednoznacznie, że odwołujący przez okres zatrudnienia od 4.08.1977 r. do 30.11.1990 r. i od 3.01.1994 r. do 31.07.1997 r. był zatrudniony na stanowisku montera konstrukcji metalowych i jedynie w okresach pracy na budowie eksportowej w (...) wykonywał prace na wysokości. W pozostałych okresach pracy na tym stanowisku zajmował się montażem konstrukcji metalowych na poziomie 0. W ramach swoich obowiązków wykonywał także prace polegające na spawaniu elementów konstrukcji metalowych jednak wykonywał też inne prace związane z przygotowaniem materiału. Jedynie w okresie od 1.12.1990 r. do 31.12.1993 r. pracował jako spawacz i wykonywał wyłącznie prace spawalnicze stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków F. K. (1), L. Z., J. S. (2) jedynie w części. W ocenie Sądu zeznania te nie zasługują na uwzględnienie w części w jakiej świadkowie wywodzą, że odwołujący pracując na stanowisku montera wykonywał wyłącznie prace spawalnicze. Do stanowiska montera przypisane były bowiem ściśle określone obowiązki, które polegały na przygotowaniu materiału do spawania tj. trasowanie metali, cięcie prasą, szlifowanie, gwintowanie, wiercenie tak aby poszczególne elementy mogły zostać ze sobą zespawane. Następnie monter, który posiadał uprawnienia spawacza tak przygotowane elementy spawał. Nie sposób więc przyjąć, że odwołujący zatrudniony jako monter zajmował się wyłącznie spawaniem, a innych prac nie wykonywał. Zresztą świadkowie w dalszej części swoich zeznań przyznawali, iż odwołujący w większości zajmował się spawaniem ale też przygotowywał materiał do spawania co wskazuje jednak na to, że nie wykonywał prac spawalniczych stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Świadek F. K. był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) od lipca 1974 r. do sierpnia 1991 r. na stanowisku montera konstrukcji metalowych i przez cały okres zatrudnienia jego stanowisko nie ulegało zmianie. Świadek ten był brygadzystą odwołującego i przyznał, że do obowiązków montera należało także przygotowanie materiału do spawania, a odwołującemu zlecał w większości prace spawalnicze. Z twierdzeń tych nie wynika jednak by odwołujący wyłącznie wykonywał prace spawalnicze i nie zajmował się innymi pracami przygotowawczymi. Również świadek L. Z. stwierdził, że odwołujący w większości wykonywał prace spawalnicze ale także przygotowywał materiał do spawania. Świadek J. S. (2) wywnioskował, iż w Przedsiębiorstwie był zatrudniony jako ślusarz – spawacz. Z akt osobowych tego świadka wynika jednak w latach 1977 – 1990, 1991 – 1996 zajmował stanowisko montera konstrukcji metalowych, jedynie w okresach 1.12.1990 r. do 31.05.1991 r. i od 1.07.1996 r. do 31.07.1997 r. oraz od 1.01.2004 r. pracował na stanowisku spawacza. Za okres zatrudnienia w charakterze montera pracodawca nie wystawił świadkowie świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach co może potwierdzać, że pracownicy na tym stanowisku nie wykonywali stale i w pełnym wymiarze czasu prac przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym lub gazowym.

W orzecznictwie ugruntowany jest pogląd, że same zeznania świadków, z uwagi na szczególny i wyjątkowy charakter emerytury w obniżonym wieku, nie mogą przesądzać o wykonywaniu pracy w szczególnych warunkach, gdy nie znajdują potwierdzenia w dokumentacji zebranej w aktach osobowych (tak wyrok SA w Łodzi z dnia 3.04.2013 r. sygn. III AUa 1267/12).

Również zeznania odwołującego Sąd uznał za wiarygodne jedynie w części. W ocenie Sądu zeznania te nie zasługują na uwzględnienie w części w jakiej ubezpieczony wywodził, że wykonywał przez cały okres zatrudnienia wyłącznie prace spawalnicze, a jego obowiązki nie ulegały zmianie. Z dokumentów znajdujących się w aktach osobowych wnioskodawcy wynika bowiem, że powierzano mu inne stanowiska m.in. stanowisko spawacza, ślusarza, monterka konstrukcji metalowych. Specyfika pracy na tych stanowiskach jest odmienna, inne są podstawowe obowiązki i zakres odpowiedzialności pracownika. Nie można też przyjąć, że pracodawca zmieniał jedynie nazwy stanowiska po to by podwyższyć stawkę zaszerogowania pracownika i by zmiany te miały charakter fikcyjny. Takie działania pracodawcy nie byłyby bowiem racjonalne i pozostawały w sprzeczności z przepisami bhp. Nie potwierdza tego także przebieg zatrudnienia innych osób bo np. w przypadku świadka K. przez cały okres zatrudnienia nie odchodziło do zmiany stanowiska. Zauważyć też należy, że odwołujący nigdy w trakcie zatrudnienia nie kwestionował zmiany stanowiska i nie domagał się w tym zakresie sprostowania świadectwa pracy.

W myśl przepisu art. **184 ust. 1** ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity, Dz.U. z 2009r., Nr 153, poz. 1227 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego m.in. w **art. 32**, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Emerytura ta przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Podkreślić należy, że wiek emerytalny, rodzaje prac lub stanowisk ustala się nadal w oparciu o przepisy dotychczasowe, pracownik, tj. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. z 1983r., Nr 8, poz. 43 ze zm.).

W myśl przepisu § 2 ust. 1 rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w tymże rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Okresy pracy wskazane powyżej stwierdzane są w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach przez zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji. Świadectwo wystawiane jest według wzoru, stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, bądź też w świadectwie pracy (§ 2 ust. 2 rozporządzenia).

W myśl przepisu § 4 powołanego rozporządzenia pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn,
- 2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

W załączniku do powołanego rozporządzenia znajduje się wykaz A, który określa prace w szczególnych warunkach uprawniające do uzyskania prawa do wcześniejszej emerytury w poszczególnych gałęziach przemysłu. W dziale **XIV**

dotyczącym wykonywania prac różnych pod poz. **12** wymienione są – prace przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym, atomowowodorowym.

Poza sporem jest, że wnioskodawca ukończył 60 lat z dniem (...), do dnia wejścia w życie ustawy tj. do dnia 1.01.1999 r., legitymuje się okresem składkowym, nieskładkowym w wymiarze łącznie 29 lat, 5 miesięcy i 4 dni, nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego. Sporne więc w przedmiotowej sprawie było to czy wnioskodawca do dnia 1.01.1999 r. posiada co najmniej 15 letni okres pracy w szczególnych warunkach.

W postępowaniu przed organem rentowym uznano za udokumentowany okres pracy w szczególnych warunkach w wymiarze 13 lat i 12 dni, w tym okresy pracy w (...) S.A. : od 15.07.1985 r. do 6.08.1985 r., od 05.05.1986 r. do 22.02.1988 r. przy montażu konstrukcji metalowych na wysokości oraz od 01.12.1990 r. do 31.12.1993 r. przy spawaniu gazowym i elektrycznym. W ocenie Sądu na podstawie materiału dowodowego zebranego w sprawie nie można przyjąć, by odwołujący wykonywał także prace w szczególnych warunkach w pozostałych okresach zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) S.A. w K.. Wówczas bowiem pracował na stanowisku montera konstrukcji metalowych i poza spawaniem elektrycznym wykonywał też inne prace związane z przygotowaniem materiału do konstrukcji. Nawet jeśli przyjąć, że odwołujący często zajmował się spawaniem to biorąc pod uwagę rodzaj zajmowanego przez niego stanowiska i związanych z tym stanowiskiem obowiązków brak jest podstaw by przyjąć, że **stale i w pełnym wymiarze czasu pracy** wykonywał prace spawalnicze. Prace związane z przygotowaniem materiału do wykonania konstrukcji nie mają takiego stopnia szkodliwości jak prace przy spawaniu gazowym lub elektrycznym, a połączenie w ramach jednego stanowiska prac o wysokim stopniu szkodliwości (w charakterze szczególnym) oraz prac, gdzie ten stopień szkodliwości jest niższy uniemożliwia stwierdzenie, iż ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu wykonywał pracę w warunkach szczególnych.

W orzecznictwie ugruntowany jest pogląd, iż w sprawie o emeryturę w obniżonym wieku z tytułu pracy w warunkach szczególnych, gdzie przedmiotem ustaleń Sądu ma być charakter zatrudnienia w okresie dawnym, gdzie większość dokumentów jest niekompletna a więc wysoce utrudnione jest ustalenie faktów wyłącznie w oparciu o istniejące dokumenty, dokonywanie ustaleń stanu faktycznego odbywa się z reguły poprzez przeprowadzenie dowodów osobowych. Osobowe źródła dowodowe (w tym zarówno zeznania świadków jak i strony procesowej) muszą być jednak skonfrontowane z istniejącą dokumentacją i dopiero uzyskanie przekonania graniczącego z pewnością co do przebiegu zatrudnienia, może pozwolić na pozytywne rozstrzygnięcie o prawie do emerytury (tak wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 18.04.2013 r. sygn. III AUa 1730/12). Podkreślić również należy, że prawo do wcześniejszej emerytury stanowi odstępstwo od zasady powszechnego wieku emerytalnego i w związku z tym nie można poprzestać tylko na jego uprawdopodobnieniu lecz musi ono zostać udowodnione, a temu służą dokumenty. Dlatego w tej kategorii spraw podkreśla się, że same zeznania świadków, gdy nie znajdują potwierdzenia w dokumentach pracowniczych, nie stanowią miarodajnego dowodu pracy w szczególnych warunkach (tak wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 22.05.2013 r. III AUa 952/12). Nie bez znaczenia dla powyższej oceny jest fakt, że pracodawca odwołującego, który powierzał mu określone stanowiska i znał charakterystykę prac związanych z tym stanowiskiem, nie potwierdził, by odwołujący w spornych okresach stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace w szczególnych warunkach, a odwołujący w toku postępowania nie przedstawił wiarygodnych i przekonujących dowodów pozwalających uznać, że ocena pracodawcy w tym zakresie jest nieprawidłowa.

W związku z powyższym, w ocenie Sądu, odwołujący wykazał, że wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracę w szczególnych warunkach łącznie przez okres 13 lat i 12 tym samym więc ubezpieczony nie legitymuje się wymaganym co najmniej 15 letnim stażem pracy w szczególnych warunkach. W związku z powyższym ubezpieczony nie spełnił przesłanek niezbędnych do nabycia prawa do emerytury.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd oddalił odwołanie jako nieuzasadnione i na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc orzekł jak w wyroku.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 98 i 108 kpc w związku z § 11 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.).

SSO E. Majewska